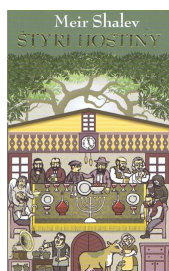

Meir Shalev

Štyri hostiny

Vydavateľstvo SLOVART, 2003, 2012

preklad: Oto Havrila

• 32

Niektorí ľudia vravia, že cieľom každého príbehu je vniesť do skutočnosti poriadok. Nielen chronologický, ale aj čo do stupňa dôležitosti. Iní vravia, že každý príbeh vzniká len preto, aby zodpovedal naše otázky.

• 93

(...) Ak sa toľko vecí udeje naraz čírou náhodou, je to znamenie, že je v tom dajaký plán (...).

• 137

Keď Boh rozdával múdrosť a krásu, nestál som v rade medzi prvými. Ani medzi poslednými, ale ani medzi prvými. Ale keď Boh rozdával trpezlivosť, čakal som v rade, až kým všetkých ostatných neprešla trpezlivosť čakať ďalej.

• 145

Ľudia si myslia, že čas ide len s nimi a len pre nich. Ale keď dojdú kravy v dedine, zároveň dozrievajú na strome grapefruity, na šnúre sa suší bielizeň a nejaká duša pomaly opúšťa niečie telo. A zatiaľ čo spíš, v zemi pracujú červy, po oblohe pomaly plávajú oblaky, v matkinom bruchu rastie dieťa a niekto v Amerike cestuje vlakom za inou ženou. A v lete sa na streche pomaličky suší ovocie. Tak vieš, (...) že kým sa vysuší jedna marhuľa, vtáčia samička má čas naklásať vajcia, vychovať mladé a poobzerať sa po ďalšom ženíchovi. Za vojny som raz čítal v novinách toto: Spojenci útočia na všetkých frontoch. To sa mi veľmi páčilo. Spojenci útočia spoločne, naraz a na všetkých frontoch. Len si predstav, keby každý z nich začal až potom, čo skončil ten druhý – dodnes by bola vojna. A ak takto vnímaš svet, odrazu máš oveľa viac času.

• 179

(...) Keď sa Osud rozhodne, že si zahrá nejakú hru, (...) hoci tú hru vymyslíš ty, pravidlá určuje on. A mal by si vedieť, (...) že Osud, Šťastie a Náhoda nie sú tam, kde ich ľudia hľadajú, v kartách a kockách, tam vôbec nie sú! Sú v samotnom živote (...) A preto ti tiež vravím – nikdy nehraj karty alebo kocky! Hraj len šach, lebo v živote máme dosť kociek, ktoré hádže niekto iný, i dosť kariet, ktoré nám mieša niekto iný. Preto je zbytočné ešte ich aj hrať.

• 179

Bol to múdry muž a za tie roky handlovania spoznal ľudskú dušu do najmenších odtieňov. Vedel čítať nepatrné náznaky úzkosti na krku človeka, vedel vytušiť skryté kľče bránice a čítať vo vráskach na čele ako na mape.

Boli ťažké časy a vždy, keď šiel kúpiť nejakú kravu, obzrel si aj deti jej majiteľa. Videl záplaty na šatách a všimol si ich zodraté topánky, ktoré mali odrezané špice. aby ich rastúce dieťa mohlo nosiť ešte ďalší rok.

Vytiahol z vrecka sušienku a podľa rýchlosti, s akou natiahli ruku, odhadoval pomery, v akých žijú.

- 231

(...) Tak často napodobňoval druhých, až zabudol na svoj vlastný hlas a vždy hovoril hlasom toho človeka, s ktorým sa rozprával naposledy. A tak sa aj jeho žena dozvedela o jeho záletoch a milenkách, lebo keď prišiel neskoro v noci domov, zo spánku hovoril hlasom svojich najlepších mileniiek.

- 265

Ak to vieš robiť, je to veľmi ľahké, a ak to nevieš, je to veľmi ťažké (...).